

SPECIÁL LISTŮ LANŠKROUNSKA 6/2016

Na úvod

Občané Lanškrouna, přátelé,

možná už se začínáte v informacích o novém kulturním domě poněkud ztrácet a leckoho s nadcházejícím létem a prázdninami začíná každý další publikovaný půdorys jemně řečeno otravovat. Chápu, ale věřte, že kdyby nešlo o spousty peněz i z vašich daní a budoucnost lanškrounské kultury i my raději nafoukneme lehátka a vyrazíme k vodě. Městem se šíří různé dezinformace, kterým chceme udělat přítrž, a tak společnými silami znovu oslovujeme prostřednictvím Listů lanškrounskou veřejnost.

Nejčastější blud, se kterým jsme se v posledních měsících setkali, bylo tvrzení, že nám jde ve skutečnosti o to, aby se kulturní dům nepostavil. Je to lež a na vnitřní dvoustraně proto přinášíme variantu rekonstrukce kulturního domu, kterou podporujeme. Máme proto minimálně dva důvody. Tento návrh ušetří městu desítky milionů korun, které může investovat do rekonstrukce polikliniky, a navíc bude svými parametry lépe sloužit pořadatelům plesů i divadelníkům. Bohužel, vedení města to až na výjimky nepřipouští. "Pan architekt Vlachynský totiž nejlépe ví, co my lanškrounská potřebujeme!" Informace by však nebyla kompletní, kdybych nepoznamenal, že námi prosazovaný koncept je pouze jedna z možných variant řešení. Určitě by se našla i další, pokud by byl celý projekt přípravy nového kulturního domu od začátku správně řízen. Na to už je pravděpodobně pozdě.

Přicházíme proto s jasnou alternativou k projektu Ateliéru 90, který považujeme za zbytečně drahý a prostorově špatně navrhovaný, s řadou chyb, které budou komplikovat provoz budoucím uživatelům. Porovnejte oba návrhy sami a zamyslete se nad našimi argumenty. Doufáme, že to udělají i lanškrounské zastupitelé, kteří jediní mají možnost projekt Ateliéru 90 zastavit. Ať již se ale rozhodnou jakkoliv, poneseš za své rozhodnutí jednoznačnou zodpovědnost.

Na nejbližším zasedání zastupitelstva dne 22. června 2016 chceme prosadit vyhlášení referenda, které by jasně definovalo, co si přejí lanškrounské občany. Podpořte náš záměr, ať už se přikláníte k jakékoliv alternativě. Protože od pradávna platí: "Hlas lidu, hlas boží!"

Za petiční výbor František Teichmann

Jak pokračuje petice?

Podepisování petice bylo ukončeno ke dni 28. 4. 2016. Radě města jsme na počátku května předložili desítky archů s celkem 700 podpisy občanů Lanškrouna a přilehlých obcí regionu, kteří podpořili níže uvedené požadavky petice. Signatáři této petice se připojili k následující výzvě a požadují:

po radě města, aby i nadále pokračovala v přípravě kulturního domu, aby byly pozastaveny zadané projekční práce, aby byla sestavena široká pracovní skupina pro přípravu podrobného zadání stavby (které doposud neexistuje), aby byli se zadáním osloveni vedle původních architektů ještě další tři architekti, aby byla stanovena kritéria pro výběr nejhodnějšího návrhu a aby teprve takto vybraný návrh byl vyprojektován.

Její veřejné projednání očekáváme na nejbližším zasedání městského zastupitelstva, což by mělo proběhnout 22. června 2016. Rada města již petici projednávala 16. 5., ale bez závěru.

Petiční výbor:

Jan Střecha, Ing. Pavla Kusá,
Mgr. František Teichmann,
Ing. Jiří Sloupenský,
Ing. Jindřich Marek

LISTY LANŠKROUNSKA

2. SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ KE KULTURNÍMU DOMU

Kulturní dům s rozumem!

Nad návrhem architekta Vlachynského musí každý rozumný člověk kroutit hlavou

Rozhovor s Ing. Pavlem Janyškou, přináší srozumitelné a věcné porovnání projektu Ateliéru 90 s naším alternativním návrhem, který vychází ze stávajících parametrů stavby a snaží se o jejich další využití.

Na vnitřní dvoustraně přinášíme srovnání dvou půdorysů. Vedením města preferovaný koncept A90 vypadá velmi novátorsky a druhý fakticky respektuje stávající uspořádání. Má smysl původní koncepci respektovat?

Pokud zachováme vilu a hotel s jevištěm a budeme bourat pouze sál, tak má určitě smysl držet původní koncepci. Protože vybouráním sálu odstraníme nejméně vyhovující část objektu. Stavbou nového velkorysého sálu vytvoříme plně funkční celek. Vila jako reprezentativní dominantu celého budoucího kulturního domu bude funkčně i architektonicky propojena s novým sálem. Stávající jeviště a hotel mohou po nenáročném rekonstrukci dobře sloužit pro divadelníky i jako kanceláře kulturního centra. Jeviště s hotelem není nutné bourat, jsou to vyhozené peníze.

Stejně jako u rodinného domu chápou, že klíčové pro porovnání obou staveb je pohodlí uživatelů. Který z konceptů vychází v tomto ohledu lépe?

Začneme rovnou vstupem do budovy. V návrhu A90 se vstupuje rovnou do šatny s nedůstojnou šířkou tři metry, kde se budou návštěvníci mačkat. Alternativní návrh nabízí hlavní vstup do KD přes velmi prostorné foyer vzniklé v přízemí vily. Těžko si představit, že se v šatně A90 budou tísnit příchozí, čekající a ženy, které si přezouvají střevíce. To by byla přes skleněnou fasádu šaten vážně bizarní podívaná. Oproti tomu při vstupu do vily se před vámi otevře důstojný prostor s geniem loci.

Na obrázcích posuzujeme pro veřejnost asi zásadní plesovou variantu. Jaké výhody a nevýhody nabízí srovnání těchto konceptů?

Návrh A90 přináší při plesové, jedné z nejdůležitějších variant, mnoho absurdních řešení. Stačí se podívat, jak je veliký taneční sál, pouhých 11x12 metrů. To je při plánované kapacitě téměř 500 osob žalostně málo. Dále jsou místa na sezení rozmístěna chaoticky po celé budově. Více než polovina návštěvníků neuvidí na sál, natož na jeviště. V okamžiku, kdy se na jevišti začne dít zajímavý program, tak se boční otvory „ucpou“ přihlížejícími a z přísálí nebude vidět nic. 130 osob umístil pan architekt do různých místností ve vile. Nikdo z nich nebude v kontaktu se sálem. Alternativní návrh přináší čisté prostorové řešení. Sál s tanečním parketem je velký 12x18 metrů. Okolo něho jsou rozmístěny stoly. Dříve překážející mohutné zděné sloupy mezi sálem a přísálím, jsou nahrazeny subtilními. Stejně jednoduchá a jednoznačná dispozice je navržena i v patře.

Jak vychází porovnání obou návrhů z hlediska dalších parametrů?

Začneme například od toalet. Návrh A90 přináší toalety pro veřejnost na čtyřech místech po objektu. Všechny jsou si podobné. Jedná se o malé prostory s nedostatečným místem okolo umyvadel. Uživatelsky jsou pro společenské akce nevhodné. Alternativní řešení přináší velkorysé toalety v suterénu. S dostatečným prostorem, kde kolem sebe mohou lidi běžně projít. Na dámských záchodech je velké množství umyvadel. Prostorné toalety jsou navrženy i v patře. Dále se můžeme podívat na občerstvení. Návrh A90 má dva velmi malé bary nad sebou v pravém křídle, ale catering je v přízemí vily. Mezi cateringem a bary není spojení přes zázemí. Provozovatel občerstvení bude potřebovat větší množství obsluhy. V alternativním řešení jsou bary i catering ve vile v obou patrech nad sebou. Je to jednoduché a účelné řešení. Další výhodou je, že v

případě potřeby lze sál uzavřít a užívat pouze vilu. Například pro návštěvy ze spřátelených měst by bylo posezení ve vile důstojným prostorem. Alternativní návrh to vhodně umožňuje.

Při plesech a divadle účinkující ocení v alternativním návrhu mnohem větší prostory zázemí okolo jeviště, ve kterých se mohou připravovat na vystoupení. To v návrhu A90 v podstatě chybí, respektive přípravné prostory na vystoupení jsou na nelogickém místě, přes jeviště od šaten, bez možnosti průchodu zázemím. V návrhu A90 se přes úpornou snahu stále nachází mnoho nelogických řešení. Alternativní návrh uvažuje se zásobováním jeviště ze dvora. To má velkou výhodu pro obyvatele ulice Krátká, kteří nebudou rušeni v nočních hodinách.

Oba projekty počítají se zachováním vily, v tom se cenově asi příliš liší nebudou. Koncepce A90 ale počítá s demolicí všech ostatních objektů, které nahradí nová budova. A tak se ptám, není někdy jednodušší i levnější zbourat původní objekt, než je složitě rekonstruovat?

Vhodnost rekonstrukce, nebo bourání stavby, je vždy zapotřebí řešit se zohledněním mnoha aspektů. V případě stávajícího jeviště a hotelu jsem přesvědčen, že je navýsost vhodné obojí zachovat a vybourat pouze sál. Jeviště je v současnosti vhodně umístěné vůči vile a hotel se přímo nabízí k využití. Nad návrhem A90 si kladu otázku, proč demolovat hotel, ve kterém je 15 pokojů o ploše 20m², které mohou dobře sloužit jako šatny pro herce, zkušebny a po nevelkých úpravách jako kanceláře Kulturního centra? Dále jsou v hotelu prostorné skladovací plochy a suterén, ve kterém může být kotelna a jiné technické zázemí. Při využití návrhu A90 toto nejdříve zbouráme a odvezeme na skládku, proto abychom to znovu postavili? A to ještě k tomu v menším počtu šaten o menší ploše a nedostatečných skladovacích prostorách. Jedná se o tisíce tun stavebního materiálu! Nad tím musí každý rozumný člověk kroutit hlavou. Takto se řádný hospodář nechová.

Oba projekty je potřeba posoudit také z hlediska budoucích nákladů. Lze už teď předvídat, který koncept bude dražší?

Z hlediska provozních nákladů to bude přibližně nastejno. Podstatný rozdíl je u stavebních nákladů. Nechci přímo říkat cenu alternativního návrhu, ale selskou úvahou lze snadno dojít k tomu, že alternativní řešení bude podstatně levnější. V obou návrzích se rekonstruuje vila v obdobném rozsahu a obdobnou cenu. Stejně to bude s venkovními úpravami. Rozdíl nastává u jeviště s hotelem. Tím, že je nezbouráme a nepostavíme o kus dál znovu, ušetříme značné náklady. Samostatný sál, dle alternativního řešení, lze dostavět jako jednoduchou stavbu s halovým členěním. Návrh A90 je staveb-

ně mnohem komplikovanější. Dovolím si tvrdit, že stavební náklady alternativního návrhu budou 60-70% návrhu A90. Jedná se tedy o úspory v řádech mnoha desítek milionů korun. To je při pohledu na finanční budoucnost města dramatický rozdíl. Proč u návrhu A90 platit více za něco méně funkčního? **Vím, že už jsi oslovil s alternativním návrhem některé zastupitele. Jak oni vnímají srovnání obou koncepcí?**

Ano, s mnoha jsem se sešel a rád bych se potkal i se zbývajícími. Každý to přijímá trochu jinak. Některým se alternativní návrh líbí, jiní i přes jasná fakta, obhajují rozhodnutí vedoucí k návrhu A90. Obecně lze říci, že je to pro mnohé ze zastupitelů těžko zhodnotitelné pouze ze samotných půdorysů. Nemají zkušenosti se čtením technické dokumentace. Zde mi zůstává záhadou, proč si vedení města nepřizvalo při schvalování konceptu A90 na pomoc městského architekta. Vždyť jde o největší investiční akci v novodobé historii města. Z osobního jednání se starostou a místostarostou jsem nabyl dojmu, že jsou si naprosto jisti správností jejich postupu.

František Teichmann

Ing. Pavel Janyška (35 let)

Vzdělání: 1993 - 2000 Gymnázium Lanškroun, 2000 - 2005 VUT v Brně Fakulta stavební - obor Ekonomika a řízení ve stavebnictví.

Praxe ve stavbyvedoucí: rozpočtář, vedoucí developerských projektů - účast na stavbách za více než 500 mil. Kč.

Po návratu do Lanškrouna v roce 2013 se věnuje dozorování staveb a vedení stavebních projektů.

PODPOŘTE VYHLÁŠENÍ MÍSTNÍHO REFERENDA

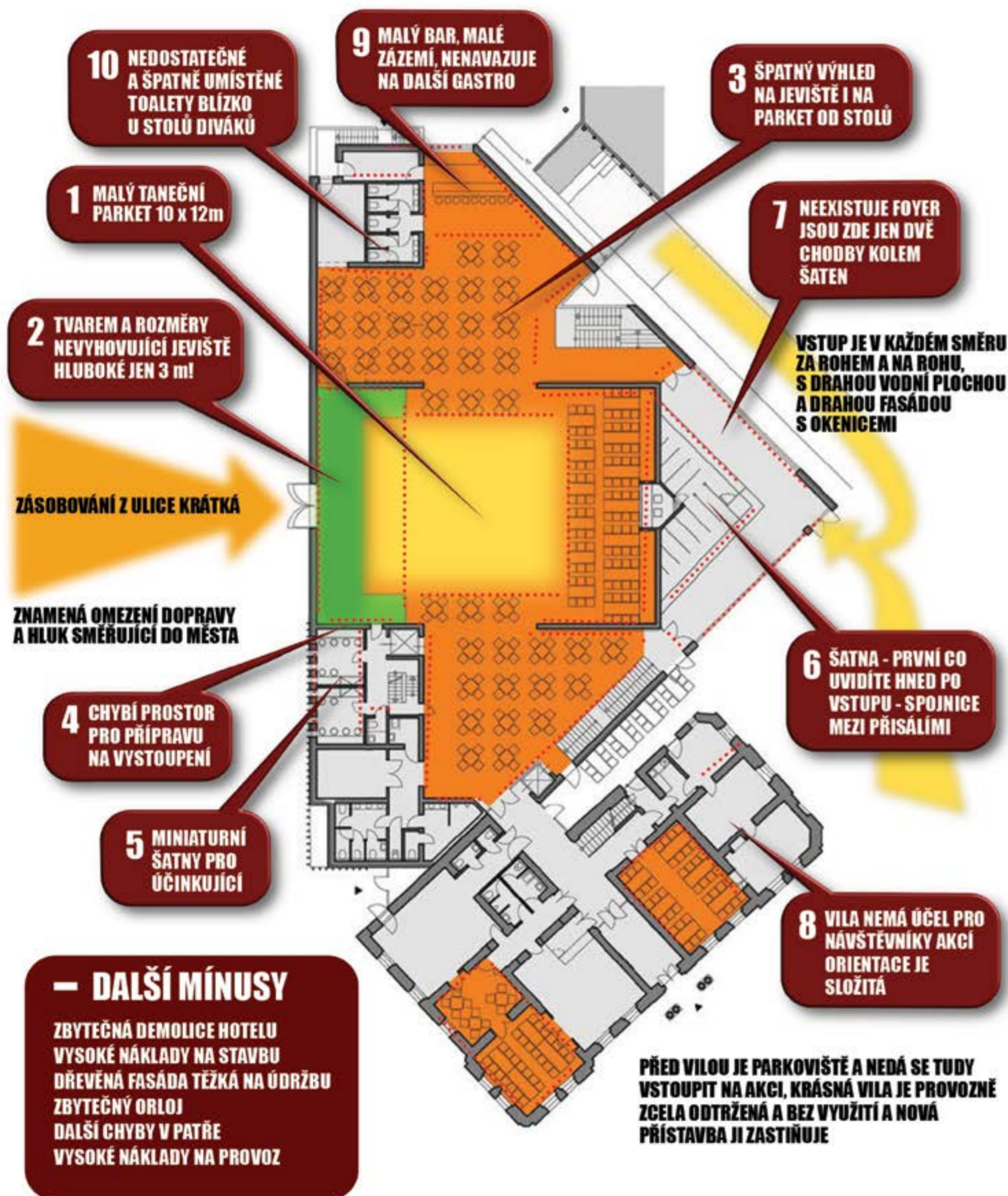
Vzhledem k tomu, že se v Lanškrouně chystá (slovy vedení města i Ateliéru 90) nadčasová investice nového kulturního domu na dalších 100 let a vzhledem k tomu, že nikoli malá skupinka, ale velká skupina občanů nesouhlasí s konkrétní podobou navrhovaného objektu (který pokládá za nedomyšlený, zbytečně okázalý, drahý a pro Lanškroun málo funkční), navrhujeme vedení města Lanškrouna vyřešit celý problém vyhlášením místního referenda (podle zákona O místním referendu č. 22/2004 Sb.) s otázkou, na které se dohodne vedení města se zástupci petičního výboru.

Příkladem pro tento postup mohou být obce, kde se právě v případě zásadních investic s dlouhodobou perspektivou vyjadřovali občané v referendu. Například v městě Brně, kde takto hlasovali a znovu budou hlasovat o přesunu brněnského nádraží.

PODPOŘTE NÁŠ NÁVRH NA ZASTUPITELSTVU DNE 22. ČERVNA 2016!

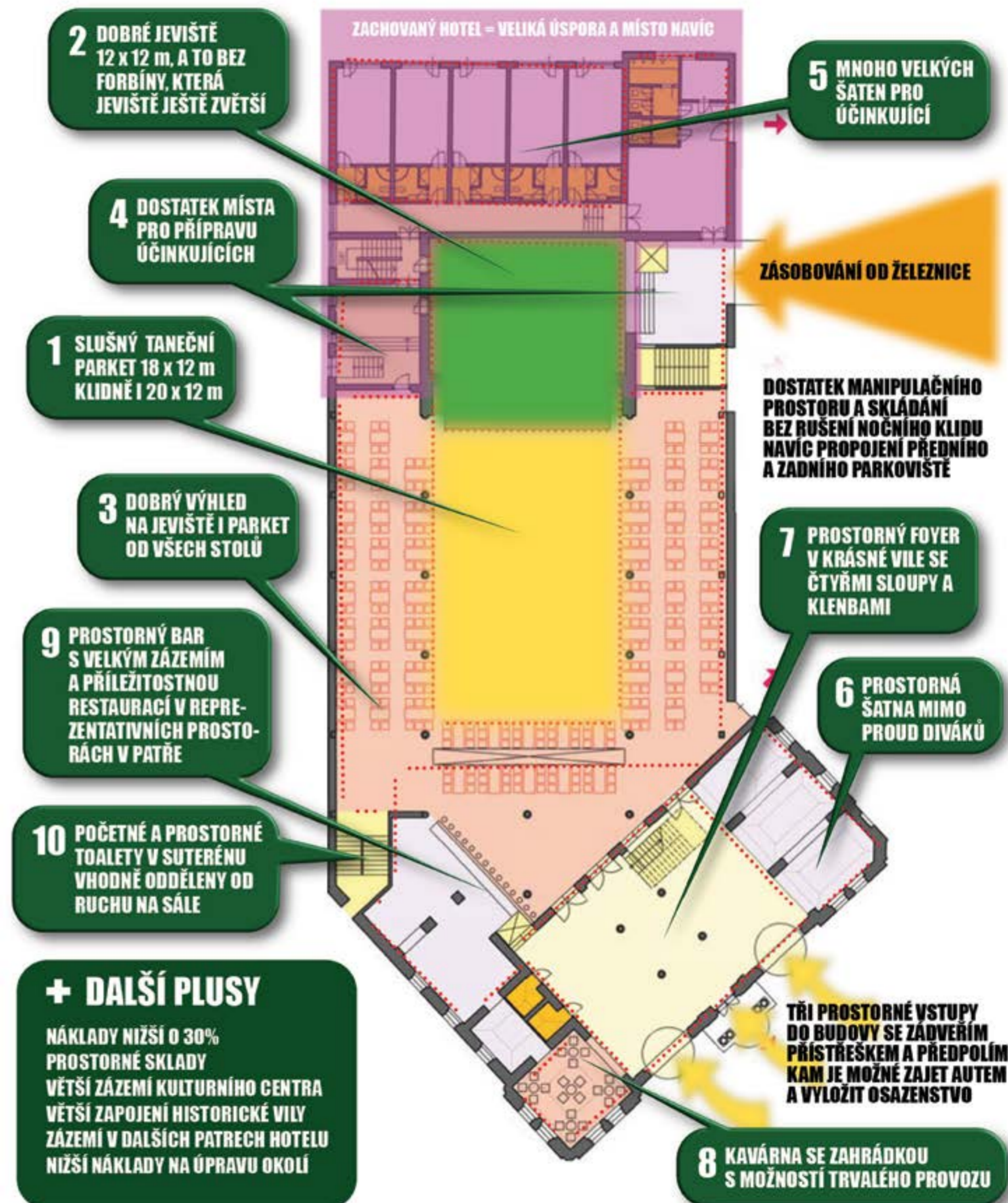
10 NEJVĚTŠÍCH CHYB...

Od samého počátku nevyhovuje návrh kulturního domu od Ateliéru 90 tomu, co Lanškroun pro kulturu skutečně potřebuje. Ačkoliv se návrh neustále upravuje, jeho zásadní chybná koncepte se nemění. Zde jsou nejdůležitější chyby které vidíme, ale je jich bohužel mnohem více.

LEPŠÍ A LEVNĚJŠÍ...

Nebylo zpracováno řádné zadání a architekt Vlachynský si tak dělá co chce. Navrhuje alternativní divadlo, zatímco my potřebujeme normální sál pro plesy a slušné jeviště pro naše i hostující divadla na osvědčeném půdoryse. Dalí jsme dohromady variantu, která vyhovuje všem. Zachovali jsme budovu hotelu, kde je umístěno vše, co je pro chod kulturního domu důležité. A ono to jde! Levněji.

ALTERNATIVA JE LEVNĚJŠÍ I FUNKČNĚJŠÍ

20. dubna proběhlo setkání se zástupci firmy Ateliér 90 v lanškrounském kině. Více než dvouhodinový program si lze pustit ze záznamu na www.lanskroun.eu. Vedení města zde definitivně potvrdilo, že z nastoleného směru nehodlá slevit, a to i přesto, že se aktuálně zakázkou zabývá Úřad pro hospodářskou soutěž. Dubnové představení projektu A90 potvrdilo naše obavy, že bez precizního zadání kvalitní stavba vzniknout nemůže.

Tento názor podpořilo také cca 700 občanů, kteří podepsali naši petici. Na ni se vedení města chystá reagovat až na zastupitelstvu 22. června. V jiných směrech ale nelení. Ateliéru 90 prodloužilo termín na dodání projektové dokumentace o neznámou dobu. Důvod: historický průzkum vily. Samozřejmě bez sankce, která by podle smlouvy měla činit 19 tis. Kč za každý den. Kdyby to neukazovalo na nic jiného, je zřejmé, že se vše šije „horkou jehlou“ a velmi vstřícně k A90.

Další tah pak směřuje k tomu, aby se už brzy nebylo o čem bavit. Město zahájilo výběr dodavatele na odstranění sálu a hotelu. Tendr na demoliční práce byl uzavřen 7.6. a téhož dne rozlepi obálky, vybrali nejvhodnějšího dodavatele a rozeslali výsledek tendru zúčastněným firmám. To, co by stálo za opravu by skončilo na skládce, ale Úřad pro hospodářskou soutěž našetřil zastavil výběrové řízení na demolici části SD ve fázi před podpisem smlouvy s vítězem.

A90 VERSUS ALTERNATIVNÍ NÁVRH

Z nejnovějšího, již několikrát pozmeněného návrhu A90 je zřejmé, že projekt se oproti námi kritizované studii permanentně mění a napravuje některé nedostatky. Zároveň však zůstávají nedořešeny další zásadní připomínky. Za největší slabiny považujeme divadelní jeviště a uspořádání prostoru při plesech, což jsou mimochodem dvě stěžejní role, které by měl dům naplňovat. O tomto ale dopodrobna vypovídá rozhovor s Ing. Pavlem Janyškou a vnitřní graficky názorné srovnání koncepce A90 s námi prosazovanou alternativou.

Ač je nám podsováno leccos, je naším cílem to, aby v Lanškrouně vznikl smysluplný kulturní dům, proto jsme nechali vypracovat vlastní alternativu. Ta dokonce plně vystihuje původní,

starostou Vetchým veřejně deklarovaný požadavek na rekonstrukci společenského domu se zachováním všeho, co půjde!

A ZASE TY PENÍZE

Pro leckoho jsou argumenty funkčnosti druhořadé a subjektivní, to ale neplatí o argumentech finančních. Vedení města už připustilo, že stavba podle A90 nebude stát avizovaných 100 – 120 milionů. Dnes se počítá s cenou 157 milionů. Přitom zde nejsou zahrnuty všechny investice a často se jedná o ceny na samém dně možných nákladů. Například cena rekonstrukce za m³ historické budovy Na Rybníčku v Opavě, často prezentovaná v souvislosti s architektem Vlachynským, přišla na 9000 Kč. V Lanškrouně by však měla stačit částka okolo 4100 Kč. Náš alternativní návrh počítá s investicí, která nepřekročí 70% plánovaných výdajů projektu A90.

Stále si myslíme, že pokud se vrátíme o několik kroků zpět, bude to pro lanškrounskou kulturu i pokladnu nejlepší řešení. Proti němu však hraje čas. Pro spoustu lanškrounských občanů a bohužel i vedení města jsou principy, ze kterých nechceme slevit, podružné. Netrpělivost vyplývající z dlouhodobě neuspokojivé situace v lanškrounském zázemí pro kulturu tlačí na rychlé řešení. Je to tak správně?

KONCEPCE

Za klíčové slovo stále považujeme koncepci. Nejdříve přece musíme vědět, k čemu budeme nové prostory potřebovat a jak je využívat i ve vztahu ke stávajícímu zázemí města, do kterého se v posledních letech nemálo investovalo. Teprve poté můžeme racionálně plánovat. Podobně důkladná má být také finanční rozvaha, která musí chtít nechtět brát v potaz i další souvislosti. Třeba investice do polikliniky, dluhové možnosti města, náklady spojené s provozem KD atd. A to nám bohužel stále chybí!

REFERENDUM

V situaci, která nastala považujeme za jediné jednoznačné a čisté řešení vyhlášení referenda, které jako jediné může jasně reflektovat vůli občanů. Přijďte naše názory podpořit na zasedání zastupitelstva, které proběhne **22. června 2016 od 16 hodin** na zámku v Lanškrouně!

Za petiční výbor: František Teichmann

Trochu politické ohlédnutí za projektem „Kulturní dům“

Lanškroun potřebuje kulturák a potřebujeme ho rychle, o tom asi netřeba diskutovat. Zároveň jde však zřejmě o investici století a výhradně z našich peněz. Proto je i z mého pohledu závažnější zvolený postup, který se mi jeví jako silové prosazení předem dohodnuté varianty. Vůbec tím nemyslím, že byl tým Ateliéru A90 vybrán a dohodnut předem, za našimi zády. Silou prosazený a vzhledem k důležitosti projektu jako zcela bezprecedentní, se mi jeví až následný krok, kdy po velmi letmém představení jediné studie, tehdy zcela nepřipravené veřejnosti, bylo obratem vypsáno výběrové řízení na zpracování projektu na základě této studie. Tím byla rázně a jasně ukončena diskuze o jakýchkoli jiných variantách provedení kulturáku. Zákonným pohledem je nejspíš vše v pořádku, úplně jinak to ale vypadá pohledem občana, kterému leží na srdci budoucnost města, jeho kultura, finanční zdraví a v neposlední řadě také vzájemné soužití jeho obyvatel. Je jisté možné, že by v případě soutěžního klání několika návrhů - studií nakonec zvítězil také Ateliér A90 nebo také ne, což se bohužel již nedovíme. Osobním pohledem musím říci, že by měl u mě A90 dobré šance, neboť se mi zpočátku zdál trojúhelníkový půdorys stavby jako dobrý nápad. Postupem času, kdy jsem věnoval projektu A90 spoustu času a objevil v něm nečekané množství nutných ústupků, jdoucích na vrub právě zvolené variantě půdorysu a umístění, již to vidím jinak. Tolik času bych však průzkumu každé z několika variant v soutěži jistě nevěnoval. Jenže to je ono známé „kdyby“. Asi nevíjíc mi však schází ten společenský a lidský rozměr, který lanškrouňákům mohla soutěž přinést. Právě, a snad jediné, soutěž měla potenciál, udělat z kulturáku naše společné dílo, vtáhnout nás do diskuze daleko větší množství a rozvířit stojaté vody našeho veřejného prostoru, což by si dílo takového rozsahu

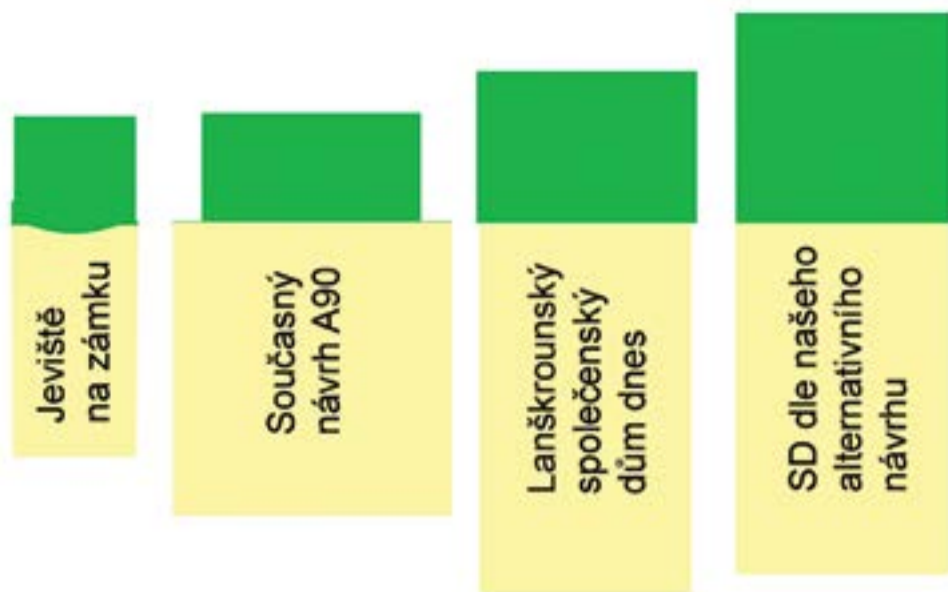
přinejmenším zasloužilo.

Trochu odbočím. V nedalekém městečku (možná je to jen vesnice, ale na tom nesejde) nedávno architektonicky řešili zázemí sportovních areálů. Zadali vypracování studií několika architektonickým kancelářím (všem za to samozřejmě zaplatili). Z výsledných návrhů si potom sami „vyzobali“ ty nejlepší nápady, ze kterých složili finální návrh a ten nechali vyprojektovat. I takový způsob řešení jsme mohli zvážít.

Možná i v současné situaci bych mohl ukázat na nějakou část finálního řešení s tím, že jde o aplikaci mé připomínky a že jde (snad) o vylepšení původního návrhu. Bohužel jsme si však i tyto drobné zásahy do projektu museli doslova vydupat a vykřičet, přičemž mám stále pocit, že jsou názory a připomínky mé i celé diskuzní skupiny nevátné. Ten pocit v průběhu celé akce spíš sílí, než by byl rozptylován. To mě nenaplnuje hrdostí a pocitem dobře vykonané práce na společném díle, ale spíš pocitem vnučování se do díla někomu, komu to není zrovna po chuti. Z pohledu politiky to pro mě není žádné velké překvapení, spíš bych řekl, že současné vedení radnice nijak nepřekvapuje a pokračuje ve staré, zaběhlé politice zúžené na prázdná předvolební hesla a proklamace na úkor té otevřené, poctivé, mravenčí práce s občany. Patrně by zde zazněla námitka o tom, že přece všechny politické subjekty v současném vedení radnice měly stavbu kulturáku vysoko mezi svými předvolebními sliby. Jenže ono není postavit kulturák, jako postavit Kulturák (to druhé „K“ je velké schválně, protože se jedná skutečně o kulturák s velkým „K“). Parafrazuji bych asi řekl, že to první zvládne kdejaký politik s malým „p“, kdežto na to druhé musí být „pan Politik“.

Jirka Hurých

Porovnání velikostí a tvarů divadelních jevišť

Zatím jsme se věnovali především plesové verzi, ale zajímavé bezesporu je také srovnání velikostí jevišť. Přece jen je potřeba zázemí pro divadlo vnímána v Lanškrouně velmi zásadně. Jde vždy o čistý sál bez přísálí a čisté jeviště bez forbín, orchestrů, bočních pomocných prostor a podobně, protože forbínu naskládáme vlastně kamkoliv.

Názor divadelníka

Nemám mandát mluvit za všechny lanškrounské divadelníky, ale mohu srovnat námi připravený materiál „POŽADAVKY NA DIVADELNÍ PROSTORY KULTURNÍHO DOMU V LANŠKROUNĚ“ s tou fází projektování, která je mi známa. Kdybych měl vyjádřit jednou větou své pocity, pak bych řekl: ZA MNOHO PENĚZ MÁLO MUZYKY!

Divadelní parametry nového sálu budou kompromisy kompromisů, což je dáno základním tvarem celého objektu (trojúhelník) a jeho umístěním v areálu (zásobování z ulice Krátké). Architekti sice poslouchají naše připomínky, některé se pokoušejí i zapracovat, ale každý napůl vyřešený problém vyvolává nové, protože objekt kvůli nepromyšlenému zadání už nelze posouvat ani tvarově měnit. Samozřejmě, divadlo se dá hrát skoro všude, nějaký ples se do sálu taky určitě vejde, jenom nechápu, proč za kompromisní řešení zaplatíme nekompromisní cenu. Ta oficiálně připuštěná (samotným architektem na prezentaci v lanškrounském kině) činí 157 milionů Kč s DPH, po započítání nákladů na demolice, skutečné venkovní úpravy a skutečné vnitřní vybavení bude však nepochybně vyšší. Pokud je mi známo, občané v anketě požadovali opravu Společenského domu, nikoli výstavbu paláce kultury (který bude multifunkčně jakoby na všechno, ale v jednotlivých funkcích nenaplní očekávání uživatelů). Všichni, s kým jsem se bavil, chtěli především velký taneční sál s dostatečnou kapacitou stolů a židlí a divadelní sál využitelný pro koncerty, tanec, estrády a další jevištní akce. V obou těchto zadáních nedosahuje

navrhovaný kulturní dům rozměrů bývalého Společenského domu. Tak proč to chceme? Kvůli hypotetickým kongresům pro 700 osob, které stejně není na Lanškrouně kde ubytovat? Kvůli interaktivní fasádě, o které se stále hovoří? Kvůli učebnám a zkušebnám Kulturního centra, kam nasměrujeme děti ze středu města? (Polikliniku chceme mít uprostřed, ale kroužky umístíme na periferii?) Zbouráme budovu hotelu (kde mohlo být zázemí pro nový kulturní dům) jen proto, že vadí koncepci? Žádný soukromník by tohle neudělal – zrušit objekt v hodnotě několika milionů a ještě zaplatit další miliony za demolici. Změnil by koncepci tak, aby hotel byl její součástí! Jenže – o tomhle není s kým se bavit. Ti, kdo rozhodují, se technickou stránkou věci nezabývají, protože všechno svěřili architektům z Brna. Ti prý nejlépe vědí, co Lanškroun potřebuje.

A tak zbývají už jen peníze. Opravdu se Azvedne jedenáct rukou pro největší zadlužení města z jeho historie? Opravdu postavíme objekt, jehož provozní náklady nikdo netuší? Opravdu tak lehkomyšlně omezíme investiční možnosti města na léta dopředu (a v podstatě tím zrušíme možnost výstavby polikliniky z městského rozpočtu)? Pořád ještě doufám, že se tohle nestane a že místo toho, co je navrhováno, dokážeme v Lanškrouně vybudovat úsporný a přitom plně funkční kulturní dům, odpovídající svými parametry potřebám Lanškrounska, nikoli Brna nebo Sydney.

Jan Střecha

Kulturní dům po n-té

Na stránkách tohoto časopisu se odehrává souboj mezi zastupiteli a občany o správnost výběrového řízení na architekta, architektonické řešení a umístění nového kulturního domu. Nejsem ani architekt, ani urbanista, ale rozumím snad trochu investicím a jejich řízení. Zodpovídal jsem v roce 1999 za výstavbu nového závodu Schott. Důležité jsou v podstatě pouze dvě věci. Zda nebyla ve výběrovém řízení porušena litera zákona, na to nám odpoví výsledek šetření Úřadu pro kontrolu hospodářské soutěže, a to, zda bude nový kulturní katastrofa. Ta se ale již, bohužel, nebude týkat současného vedení města. Za dva roky budou volby a na radnici bude sedět jiná garnitura poslanců, bude jiný starosta a jiné priority. V mnoha věcech nesouhlasím s ministrem

Babišem, ale v něčem má pravdu. Naší vládě v Praze, v krajích a obcích chybí jedna zásadní věc, a to je strategické plánování na mnoho let dopředu. Tyto vize a plány musí mít každá prosperující firma. V České republice, a bohužel i v Lanškrouně s každou vládou a s každým zastupitelstvem priority mění, na práci minulých vlád a zastupitelstev se nenavazuje a to vede k obrovskému plýtvání s penězi daňových poplatníků. Na moje otázky, kolik město hodlá vynaložit na stavbu kulturního domu a polikliniky, která banka městu peníze půjčí a na jak dlouho se město těmito investicemi zadluží, jsem do dnešního dne nedostal odpověď. „Otevřená radnice“ je pouze heslo na webových stránkách lanškrounské radnice.

Petr Skala, Lanškroun

SLEDUJTE: WWW.LANSKROUNSKO.INFO